

soldater, vi foreslog såkaldte omeletter, som det hedder i terminologien, hvor danske styrker indgår i afghanske enheder med henblik på uddannelse og træning, og vi foreslog, at der løbende evalueres på, om den danske indsats virker efter hensigten, og om vi gør fremskridt.

Det er i høj grad det, der er kommet ud af drøftelserne, hvorfor Det Radikale Venstre selvfølgelig også støtter op bag beslutningsforslaget, som vi behandler her i dag. Vi vil gerne kvittere for en god proces i forhold til udenrigsministeren, forsvarsministeren og regeringen. Den gode proces har ført til et godt resultat. Vi lægger vægt på træning og uddannelse af afghanske sikkerhedsstyrker, så afghanerne selv gradvist begynder at kunne overtage mere ansvar for egen sikkerhed, og det er vel det, som virkelig er det væsentlige i forslaget her, nemlig at vi ganske gradvis med strategien og ved realisering af strategien vil begynde at kunne overdrage mere ansvar til afghanerne selv.

Resultatet, som ligger på bordet her i dag, lægger også vægt på genopbygning og samtænkning ud fra en klar filosofi om, at vi ikke vinder kampen i Afghanistan udelukkende med militære midler, men særlig med en bredspektret indsats, som det er beskrevet i forslaget her.

Folketinget skal senere på året behandle et beslutningsforslag fra Det Radikale Venstre om behovet for en national sikkerhedsstrategi. Heri bør indgå en generel diskussion om de succeskriterier, som vi opstiller fra dansk side for vores internationale indsats generelt og også specifikt i forhold til udsendelse af danske soldater. Vi har lagt vægt på, at der i forbindelse med Afghanistan opstilles indikatorer for antal uddannede styrker, og jeg vil gerne bede ministeren – forsvarsministeren eller udenrigsministeren – bekræfte, at dette arbejde allerede er i gang sammen med englænderne.

Samtidig skal vi være helt åbne og nøgterne med hensyn til, at befolkningen både herhjemme og i Afghanistan er i tvivl om, hvorvidt vi gør det rigtige, om strategien virker efter hensigten. Netop derfor skulle det gerne være tydeligere, hvad det er, vi laver, og på hvilket grundlag og i hvilken ramme vi bidrager. Og jeg vil gerne sige til regeringen, og de øvrige partier i øvrigt, at vi fra radikal side lægger meget vægt på, at der er den højest mulige grad af åbenhed om, hvad det er, vi laver herhjemme, og hvad det er, vi laver i Afghanistan. Det at komme ud og diskutere og blande sig i debatterne med henblik på at påvirke opinionen er af største vig-

tighed i den kommende strategiperiode. Det er også vigtigt, at vi, ud over hvad vi vedtager i dag, og hvad der ligger i strategien, bestræber os på at diskutere Afghanistan og de store udfordringer, som Afghanistan udgør for den samlede danske udenrigspolitik.

Hvis formålet er at vinde tilliden i den afghanske befolkning samt at overbevise den danske befolkning om nytten af det, vi gør, er det vigtigt, at der gradvist kommer, hvad man kan kalde et afghansk ansigt på operationerne. Det kommer der kun ved at uddanne endnu flere afghanske sikkerhedsstyrker og gradvist overlade mere ansvar til afghanerne selv.

Det er beskrevet i den strategi, som beslutningsforslaget i dag er udtryk for, og det kan vi støtte fra Det Radikale Venstres side. Tak.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste er Enhedslistens ordfører, og det er hr. Frank Aaen.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Regeringen og de øvrige partier, der er tilhængere af krigen i Afghanistan, har i dag som tidligere forsøgt at male et skønmaleri af situationen. Hver gang vi diskuterer Afghanistan her i Folketingssalen, får vi at vide, at det går fremad, men ved enhver nøgtern betragtning kan man jo se, at det gør det ikke, tværtimod. Taleban er blevet stærkere, de gennemfører meget store angreb, dominerer store dele af landdistrikterne, antallet af dræbte udenlandske soldater, herunder danske, vokser, og det er tydeligt, at de udenlandske tropper ikke på nogen måde er ved at vinde krigen, et synspunkt, som også har været fremme i debatten i dag. Også en lang række ledende militærfolk erkender, at krigen ikke er på vej til at blive vundet og ikke kan vindes militært.

Regeringen siger, at vi er med til at skabe mere global sikkerhed, men krigen i Afghanistan udgør ligesom den i Irak en meget perfekt rekrutteringsbase for Al-Qaeda til at få nye terrorister. Statsministeren har sagt, at krigen i Afghanistan skulle beskytte Danmark mod terror, men det er jo det rene vrøvl, for det, der sker, øger tværtimod risikoen for terror mod Danmark, og vi ser både i Irak, i Afghanistan og i Pakistan og en lang række andre lande, at antallet af terrorister i dag er større end nogen sinde.

Så argumenteres der med, at det er for at skabe demokrati og udvikling i Afghanistan. Her er